

Camí ramader de la Cerdanya, variant del Vallès Occidental

Castellterçol

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Travessa el municipi des de l'extrem de tramuntana al de ponent.
Emplaçament	Travessa el municipi des de l'extrem de tramuntana al de ponent.
Alçada:	667 m

Coordenades:

Latitud:	41.7645
Longitud:	2.11096
UTM Est (X):	426101
UTM Nord (Y):	4624011

Classificació

Número de fitxa	08064-194
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Obra civil
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani
Segle	XIV-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Llei 3/1995, de 23 de març, de vies pecuàries.
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Pública
Titular:	Generalitat de Catalunya
Fitxes associades:	
<u>Camí ramader de la Cerdanya, variant del Vallès Oriental</u>	
Autoria de la fitxa	Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa:	dj., 16/01/2020 - 01:00

Descripció

Es tracta de la variant que passa pel Vallès Occidental del camí ramader del Vallès o de Moià, també carrerada de la Cerdanya, que uneix les muntanyes del Ripollès i del Berguedà amb el Vallès.

El camí ramader de la Cerdanya entra al terme de Castellterçol per la part de tramuntana, a pocs metres de l'antic molí de la Fàbrega, on es conserva el tram que passa per sota del pont de la vella carretera de Mollet a Moià. Segueix en direcció al molí de l'Oller fins a les feixes del rodal de la Ginebreda, entre el mas i la capella de Sant Gaietà. És en aquest lloc on el camí es bifurca entre el ramal del Vallès Oriental i el de l'Occidental.

El camí del Vallès Occidental segueix en direcció al pla de les Forques i continua cap al collet de Sant Fruitós. Des d'aquí arriba a l'antic recés de la masia del Pujolet i surt del terme municipal en direcció a ponent.

Història

Els camins ramaders neixen a l'edat Mitjana per la necessitat de traslladar els ramats cap a muntanya per garantir bones pastures a l'estiu i retornar-los a l'hivern, quan els prats es cobreixen de neu. Al llarg de l'edat Moderna, els camins ramaders es consoliden i al voltant dels segles XVIII i XIX la transhumància arriba al punt àlgid.

A Catalunya hi ha tres grans zones de transhumància: la de ponent, la de les terres de l'Ebre i la de la zona central i oriental, a la que pertany el nostre camí. El camí ramader no és una servitud de pas, sinó que és part integrant del domini públic (juntament amb els cursos fluvials, la costa i les carreteres). Per tant no són del propietari de les terres que travessa ni tampoc de la ajuntaments sinó que, tal i com estableix la llei, les carrerades són "béns de domini públic de les comunitats autònomes".

Bibliografia

- ROIG i DEULOFEU, A. (2016) "Castellterçol, al bell mig del camí ramader de Cerdanya", XXXVII Ronda Vallesana: Castellterçol-Castellcir (Vall de Marfà). Sabadell: Unió Excursionista Sabadell, p. 37-44.
- FONT i SENTIAS, J. (1994). "La transhumància: el camí ramader que travessava el Moianès". Modilianum, 10. Moià: Associació Cultural Modilianum, p. 3-19.
- MIRALLES, F.; QUERALT, A.; SALA, P. (2002). "Els camins ramaders del Vallès Oriental". Ponències. Anuari del Centre d'Estudis de Granollers. Granollers: Centre d'Estudis de Granollers, p. 49-93.

